

מסכת אהלות

פרק יא

א. הבית שנסדק, טמאה בחוץ, כלים שבפנים טהורין. טמאה בפנים, כלים שבחוץ, בית שמאי אומרים, עד שיהא בסדק ארבעה טפחים. בית הלל אומרים, כל שהוא. רבי יוסי אומר משום בית הלל, פותח טפח:

ב. אכסדרה שנסדקה, טמאה בצד זה, כלים שבצד השני טהורים. נתן את רגלו או קנה מלמעלה, ערב את הטמאה. נתן את הקנה בארץ, אינו מביא את הטמאה, עד שיהיה גבה מן הארץ פותח טפח:

ג. סגוס עבה וכפת עבה אינן מביאין את הטמאה עד שיהיו גבוהים מן הארץ פותח טפח. קפולים, זו על גבי זו, אינן מביאות את הטמאה עד שתהא העליונה גבוהה מן הארץ פותח טפח. הנה אדם נתון שם, בית שמאי אומרים, אינו מביא את הטמאה. ובית הלל אומרים, אדם חלול הוא, והצד העליון מביא את הטמאה:

ד. הָיָה מִשְׁקִיף בְּעֵד הַחֲלוֹן וְהֶאֱהִיל עַל קוֹבְרֵי הַמֵּת, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמְאָה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מְבִיא אֶת
הַטְּמְאָה. וּמוֹדִים, שָׂאֵם הָיָה לְבוּשׁ בְּכָלִיו, אוֹ שֶׁהָיוּ שָׁנִים זֶה עַל גְּבִי
זֶה, שֶׁהֵם מְבִיאִין אֶת הַטְּמְאָה:

ה. הָיָה מִטֵּל עַל הָאֶסְקָפָה וְהֶאֱהִילוּ עָלָיו קוֹבְרֵי הַמֵּת, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמְאָה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מְבִיא אֶת
הַטְּמְאָה:

ו. הַטְּמְאָה בַּבֵּית וְהֶאֱהִילוּ עָלָיו טְהוּרִין, בֵּית שְׁמַאי מְטַהְרִין, וּבֵית
הֵלֵל מְטַמְּאִין:

ז. כָּלֵב שֶׁאָכַל בְּשֹׁר הַמֵּת וּמֵת הַכָּלֵב וּמִטֵּל עַל הָאֶסְקָפָה, רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר, אִם יֵשׁ בְּצוֹאָרוֹ פּוֹתֵחַ טֶפֶחַ, מְבִיא אֶת הַטְּמְאָה. וְאִם לֹא,
אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמְאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, רוֹאִין אֶת הַטְּמְאָה, מְכַנְּגֵד
הַמִּשְׁקוּף וְלִפְנֵים, הַבֵּית טָמֵא. מְכַנְּגֵד הַמִּשְׁקוּף וְלַחוּץ, הַבֵּית טָהוֹר.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, פִּיּוֹ לִפְנֵים, הַבֵּית טָהוֹר. פִּיּוֹ לַחוּץ, הַבֵּית טָמֵא,
שֶׁהַטְּמְאָה יוֹצֵאת דֶּרֶךְ שׁוּלְיוֹ. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּתִירָא אוֹמֵר, בֵּין כָּף
וּבֵין כָּף, הַבֵּית טָמֵא. כַּמָּה תְּשֻׁבָּה בִּמְעִיו. שְׁלֹשָׁה יָמִים מֵעַתָּה לָּעַתָּה.
בְּעוֹפוֹת וּבְדָגִים, כָּדִי שֶׁתִּפֹּל לָאוֹר וְתִשָּׁרֵף, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. רַבִּי
יְהוּדָה בֶּן בֶּתִירָא אוֹמֵר, בְּעוֹפוֹת וּבְדָגִים, מֵעַתָּה לָּעַתָּה:

ח. הַחֲדוֹת וְשִׁבְעֵיט וּמִנּוֹרָה בְּתוֹכוֹ, וְהִפְרִיחַ שְׁלֵה יוֹצֵא וּכְפִישָׁה
נְתוּנָה עָלָיו, וְשָׂאם תִּנָּטֵל הַמִּנּוֹרָה וּכְפִישָׁה עוֹמֶדֶת עַל פִּי הַחֲדוֹת,
בֵּית שְׂמָאִי אוֹמְרִים, הַחֲדוֹת טְהוֹר, וּמִנּוֹרָה טְמֵאָה. בֵּית הֶלֶל
אוֹמְרִים, אֵף הַמִּנּוֹרָה טְהוֹרָה. וּמוֹדִים, וְשָׂאם תִּנָּטֵל הַמִּנּוֹרָה וּכְפִישָׁה
נוֹפֶלֶת, הַכֹּל טְמֵא:

ט. יָלִים וְשִׁבִּין שְׁפִתֵי כְּפִישָׁה לְבִין שְׁפִתֵי הַחֲדוֹת, אֶפְלוּ עַד הַתְּהוֹם,
טְהוֹרִים. טְמֵאָה שָׁם, הַבֵּית טְמֵא. טְמֵאָה בַּבֵּית, יָלִים וְשִׁבְכָתְלִי
הַחֲדוֹת, אִם יֵשׁ בְּמִקּוֹמָן טָפַח עַל טָפַח עַל רוּם טָפַח, טְהוֹרִים. וְאִם
לֹא, טְמֵאִים. אִם הָיוּ כְּתָלֵי הַחֲדוֹת רִחְבִּים מִשָּׁל בֵּית, בֵּין כָּךְ וּבֵין
כָּךְ טְהוֹרִים: